

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Dei erga mundum magnum & parnum, cura monstratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

dis, quæ Dei sunt, omnia auxilia conquiram: sed ita, ut non in externis adiumentis spem meam, sed in ipso Deo bonorum omnium effectore constitutam putem. Quod si, inter hæc subsidia efficiendiq; instrumenta, se unum esse vult, libenter eo utremur: sed ita demum, si intelligat, nos ab uno Deo pendere, Deo non hominibus niti. Id vt faciamus omnes, multa nos exempla docent: è quibus pauca feligam.

III.

S. Ioan. Damascen. l. de Vita Barlaam & Iosaphat. Iacobo Billio Pruno interprete.

Atque in primis illud, quod D. Damascenus, ad Conseruatoris agnitionem, egregie explicat. Nam cum nauis, remoto Gubernatore, confistere nequeat, verùm statim pessum eat; nec villa, quantumlibet exigua, domus stare possit, nisi sit aliquis, qui ipsius curam gerat, quo nam tandem paclō mundus, opus usq; adeo ingens, atq; ita preclarum & admirandum, sine eximia aliqua, & ingenti atq; admiranda gubernatione, sapientissimaque prouidentia, tam diurno temporis spatio, constitisset? Ecce enim quantum iam temporis fluxit, ex quo cœlum est, nec tamen obscuritatem contraxit; nec terra vis tamen pariens elanguit; nec fontes, ex quo orti sunt, scaturire desiterunt, nec mare tot fluuios excipiens mensuram suam excessit; nec solis a clara cursus immutationem villam subierunt; nec diei ac noctis ordines inuersi sunt. Quod si Deus elementis adest, si terræ prouidet, si maria curat, si totam Mundi domum tam diu, tam accurate sustentat, Mundo ipso nec sentiente, nec pro se solicito; quid sperare poterit homo, cuius caussa & elementa, & totus hic orbis est creatus? Qui sepem curat, an hortum negliget? Qui sementi vigilat, num dormiet messi? aut pilum quam pellem pluris faciet?

I V.

Photius biblioth. cod. CXCVIII. Rosvveid. lib. 5. citat.

Cum autem tanquam cōmunis parens omnibus prouideat, maximè tamen curam gerit eorum, qui aliunde deseruntur. Laudat Photius Patriarcha Constantinopolitanus, *Sanctorum virorū librum*, Græco authore incerto conscriptum, in cuius libri septimi fine, apud Rosvveidum, senem iunior interrogat: Si fueris in aliquo loco, & nata fuerit mihi tribulatio, & nō habuero, cui me cōmittam, & indicem passionem animi mei, quid facio? Cui senex responderet: Crede in Deo, quia ipse mittet Angelum & gratiam suam, & ipse tibi est consolatio, si in charitate rogaueris eum. Quibus verbis addidit, audiisse se, in Scithi aliquando ciūscē rei hoc exemplum contigisse. Ibi enim Ascetam multis vexatum temptationibus, cum non haberet, cui vel animi tumultum aperiret, sedandūmque præberet, vel apud quem peccata confiteretur, sub noctem, iam cœpisse pa-

rare